

Daniel'in Kitabı - Sayı Yüz Elli Beş

Daniel'in Son Görümünün Açığa Çıkarılması: Bilge Bakirelerin Paralel Yolculuğu

Jeff Pippenger
2024-03-24

Daniel'in son görümünü ele alışımıza, Daniel'i Tanrı'nın son günlerdeki antlaşma halkının bir simgesi olarak tanımlayarak başladık; ve Belteşassar tarafından temsil edilen o son gün halkının peygamberlik niteliğindeki özelliklerini belirlemeye başlamak için ilk ayeti son bölümle birlikte kullandık. Tanrı'nın son günlerdeki antlaşma halkı, birinci meleğin hareketindeki Milleritleri ve üçüncü meleğin hareketindeki yüz kırk dört bini temsil eder. Milleritler, on kız benzetmesini yerine getirdiler; ve bu benzetme son günlerde harfiyen tekrar edilmektedir.

“Bana sık sık, beşi bilge ve beşi akılsız olan on bakirenin benzetmesine atıfta bulunulur. Bu benzetme harfiyen yerine gelmiş ve gelecektir; zira bu zamana özel bir uygulaması vardır ve üçüncü meleğin mesajı gibi, yerine gelmiş, zamanın sonuna dek de mevcut hakikat olmaya devam edecektir.” Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Son günlerin her iki hareketinin deneyimi Adventizmin deneyimidir.

“Matta 25'teki on bakire benzetmesi de Advent halkının tecrübesini tasvir eder.” Büyük Mücadele, 393.

Milleritler birinci meleğin hareketini temsil ediyordu ve onların deneyimi de Filadelfya Kilisesi tarafından temsil edildi. 1856'da Filadelfya Millerit hareketi Laodikya hareketine geçti ve 1863'teki isyanla birlikte Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ne dönüştü.

Yüz kırk dört bin kişi, üçüncü meleğin hareketini temsil eder ve onların deneyimi de Filadelfya Kilisesi tarafından temsil edilmiştir. 1989'da, Daniel Kitabı'nın mührü Laodikya Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi için açıldı ve 11 Eylül 2001'de Laodikya Adventist hareketi başladı; Temmuz 2023'te ise Filadelfya hareketine geri dönüş süreci başladı.

Belteşassar ya da Daniel, Millercilerin Filadelfya hareketini harfi harfine tekrarlayan son günlerin Filadelfya hareketini temsil eder. Son görümün ilk ayeti, son günlerdeki o insanları temsil eder; ve son görümün son tanıklığı, son görümün ilk tanıklığıyla uyuşmalıdır. Daniel'in on ikinci bölümündeki arınma süreci, bilginin artışı ve bunun sonucunda ortaya çıkan iki sınıfı tanımlar. Belteşassar, son günlerin bilgilerinin nihai temsilidir. Daniel'in on ikinci bölümünde, Millerci hareket için dayanak olmuş en az beş peygamberlik gerçeği vardır; bunların üçüncü meleğin hareketinde tekrarlanması gerekir.

Birincisi, ibadet edenleri iki sınıfa ayıran arınma sürecidir ve bu nedenle on kız benzetmesini hem başlangıç hem de bitiş aşamalarında yerine getirir.

Ama sen, ey Daniel, bu sözleri sakla ve kitabı son zaman gelinceye kadar mühürle: Birçokları gidip gelecek ve bilgi artacak. ... Ve dedi: Kendi yoluna git, Daniel; çünkü bu sözler son zaman gelinceye dek kapatılıp mühürlendi. Birçoğu arınacak, aklanacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük yapacak; kötülerden hiçbiri anlamayacak; ama bilge olanlar anlayacak. Daniel 12:4, 9, 10.

Hikmetli olanlarla kötü (akılsız) olanlar arasındaki ayırım, Milleritler için 1798'de, yüz kırk dört bin içinse 1989'da son zamanda açığa çıkarılan bilgi artışını anlamalarına (zihnen ayırt etmelerine) dayanır. Tanrı'nın halkının, Adventizmin on bakire benzetmesinin deneyimi olduğunu bilmesi gerekir; çünkü bu anlayış olmadan, son nesil için "son zaman"ın ne zaman geldiğini ya da o sırada hangi mesajın mühürünün açıldığını anlamaya çalışmayacaklardır. Adventist deneyiminin, gerçeğin aşamalı bir gelişimine dayanan ve "yaşam ya da ölüm" sonucuna götüren üç aşamalı bir sınama süreci olduğunu anlamadan, her Yedinci Gün Adventisti'nin yüce çağrısını fark etmek imkânsızdır. Belteshazzar, "arınmış, ak kılınmış ve sınanmış" olarak temsil edilen arınma sürecinden geçtiklerini bilen bir halkı temsil eder. İşte o üç aşamalı arınma süreci, özellikle Kutsal Ruh'un işi olarak tanımlanır.

Yine de size gerçeği söylüyorum; benim gitmem sizin için yararlıdır. Çünkü gitmezsem Yardımcı size gelmez; ama gidersem onu size göndereceğim. O geldiğinde, dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda ikna edecek: Günah konusunda, çünkü bana iman etmedikleri için; doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum ve artık beni görmeyeceksiniz; yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmıştır. Size söyleyecek daha çok şeyim var, ama şimdi bunları kaldıramazsınız. Ne var ki O, gerçeğin Ruhu, gelince sizi bütün gerçeğe götürecektir; çünkü kendiliğinden konuşmayacak; ne iştirse onu söyleyecek; ve gelecek olanları size bildirecek. Yuhanna 16:7-13.

Kutsal Ruh'un akıllı bakireleri "bütün gerçeğe" yönlendirme işi, O'nun dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda uyarmasını—yani azarlamak ya da suçlu olduğuna ikna etmek—gerektirir; bu da Daniel'in on ikinci bölümünde birini ya akıllı ya da akılsız bir bakire yapan aynı üç adımdır. İsa'nın Kutsal Ruh'un işi olarak tanımladığı mesaj, Daniel'in on ikinci bölümünde akıllılar ile kötüler arasındaki ayrımı ortaya koyan "yağ"dır. Tanrı'nın son günlerdeki halkı, kendi kuşakları için bilgi artışını anlamalıdır; bu bilgi, Matta'nın yirmi beşinci bölümündeki benzetmede kendilerinin ya akılsız ya da akıllı bakireler olduklarını kabul etmelerini de içerir.

Yuhanna'ya bu şeyler kutsal bir görümde gösterildi. Beş bilge bakireyle temsil edilen topluluğu, kandilleri hazırlanmış ve yanar haldeyken gördü ve vecd içinde haykırdı: "İşte kutsalların sabrı; işte Tanrı'nın buyruklarını tutanlar ve İsa'ya iman edenler. Ve gökten bana şöyle diyen bir ses işittim: Yaz: Bundan böyle Rab'de ölenler ne mutlu! Evet," diyor Ruh, "emeklerinden dinlensinler diye; çünkü yaptıkları onları izler."

Birinci ve ikinci meleklerin mesajlarını işitenlerin çoğu, Mesih'in göklerin bulutları içinde gelişini yaşarken görececeklerini düşündüler. Gerçeğe inandığını ileri sürenlerin hepsi akıllı bakireler gibi üzerlerine düşeni yapsaydı, bu mesaj şimdiye kadar her ulusa, her kavme, her dile ve her halka duyurulmuş olurdu. Ama beşi akıllıydı, beşi akılsızdı. Gerçek on bakire tarafından ilan edilmeliydi, fakat yalnızca beşi, kendilerine gelmiş olan ışıktaki yürüyen o

topluluğa katılmak için gerekli hazırlığı yapmıştı. Üçüncü meleğin mesajı gerekliydi. Bu duyurunun yapılması gerekiyordu. Birinci ve ikinci meleklerin mesajları doğrultusunda Damat'ı karşılamaya çıkanların çoğu, dünyaya verilecek son sınavı mesaj olan üçüncü meleğin mesajını reddetti.

Vahiy 18'de tasvir edilen o diğer melek mesajını verdiğinde benzer bir çalışma gerçekleştirilecektir. Birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajlarının tekrarlanması gerekecektir. Kiliseye şu çağrı yapılacaktır: "Ey halkım, onun günahlarına ortak olmamanız için ondan çıkın." "Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı; cinlerin barınağı, her murdar ruhun sığınağı ve her necis ve iğrenç kuş için bir kafes haline geldi. Çünkü bütün uluslar onun fuhşunun öfkesinin şarabından içtiler; yeryüzünün kralları onunla zina ettiler ve yeryüzünün tüccarları sefahatinin bolluğu sayesinde zenginleştiler.... Ey halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve belalarından pay almayasınız diye ondan çıkın; çünkü günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı" [Vahiy 18:2-5].

Bu bölümün her bir ayetini ele alın ve dikkatle okuyun; özellikle de son ikisini: 'Ve senin içinde artık bir mumun ışığı hiç parlamayacak; ve damadın ve gelinin sesi artık senin içinde hiç işitilmeyecek; çünkü senin tüccarların yeryüzünün büyükleriydi; çünkü büyüleriyle bütün uluslar aldatıldı. Ve onda peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde öldürülenlerin hepsinin kanı bulundu.'

"On kız benzetmesini bizzat Mesih verdi ve her ayrıntısı dikkatle incelenmelidir. Kapının kapatılacağı bir zaman gelecek. Biz ya akıllı ya da akılsız kızlar tarafından temsil ediliyoruz. Şu anda kimin akıllı, kimin akılsız olduğunu ayırt edemeyiz; bunu söyleme yetkimiz de yoktur. Gerçeği haksızlıkla tutanlar vardır ve bunlar dıştan akıllılar gibi görünür." Manuscript Releases, cilt 16, 270.

Yakında çıkacak Pazar yasası sırasında Babil'den kadın ve erkekleri çıkmaya çağırarak Adventistler olarak biz, "ya akıllı ya da akılsız bakirelerle temsil ediliriz." Yuhanna'nın "kandilleri hazırlanmış ve yanan beş akıllı bakireyle temsil edilen" olarak gördüğü ve ayrıca "kutsalların sabrına sahip olanlar" ve "Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'nın imanına bağlı kalanlar" diye tanımladığı topluluk, Tanrı'nın buyruklarını tutmaları, İsa'nın imanını yaşamaları ve Matta yirmi beşinci bölümdeki benzetmedeki bakireler olduklarını bilmeleri gereken yüz kırk dört bindir. Yalnızca kendilerinin ya akıllı ya da akılsız bakireler olduğunu anlamaları değil, aynı zamanda Daniel tarafından "arınmış, aklanmış ve denenmiş" olarak temsil edilen deneyimi de tekrarlamaları gerekir.

Ve onlar, tahtın önünde, dört canlı varlığın ve ihtiyarların önünde sanki yeni bir ezgi söylediler; ve o ezgiyi yeryüzünden kurtarılmış olan yüz kırk dört binden başkası öğrenemedi. Bunlar kadınlarla kirlenmemiş olanlardır; çünkü bakiredirler. Bunlar Kuzu nereye giderse onu izleyenlerdir. Bunlar, insanlar arasından kurtarılmış, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk ürünler olarak sunulmuş olanlardır. Ağızlarında hile bulunmadı; çünkü Tanrı'nın tahtının önünde kusursuzdurlar. Vahiy 14:3-5.

Daniell'in on ikinci bölümünde temsil edilen en az beş hakikat vardır; bunlar, birinci meleğin Millerci hareketiyle ilişkili hakikatlerdir ve yüz kırk dört bin hareketi tarafından tekrarlanacak ve

daha kapsamlı biçimde anlaşılacaktır. Bu hakikatlerden biri, on bakirenin benzetmesiyle ilişkilendirilen üç aşamalı arınma sürecidir. William Miller'in peygamberlik zamanı bağlamında anladığı ilk hakikat, Levililer yirmi altıdaki 'yedi zaman'dı ve o hakikat Daniel'in on ikinci bölümünde tanımlanır; orada anılan Millerci tarihin ilk hakikatidir.

Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı mühürle, ta ki son zamana kadar; birçokları gidip gelecek ve bilgi artacak. Sonra ben, Daniel, baktım; ve işte, iki başkası duruyordu, biri ırmağın bu yakasında, öteki öbür yakasında. Ve birisi, ırmağın suları üzerinde duran keten giyinmiş adama dedi: Bu harikaların sonuna kadar ne kadar zaman olacak? Ben de ırmağın suları üzerinde duran keten giyinmiş adamı işittim; o, sağ elini ve sol elini göğe kaldırdı ve sonsuza dek yaşayana ant içti ki, bir vakit, vakitler ve yarım vakit olacaktır; ve kutsal halkın gücü dağıtılınca bütün bu şeyler sona erecektir. Ben işittim, ama anlamadım; sonra dedim: Ey efendim, bunların sonu ne olacak? Ve o dedi: Yoluna git, Daniel; çünkü sözler son zamana dek kapatıldı ve mühürlendi. Birçokları arınacak, paklanacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük edecek; kötülerden hiçbiri anlamayacak, fakat bilge olanlar anlayacak. Daniel 12:4-10.

Bu bölüm, Daniel kitabının son zaman gelinceye kadar mühürlenmesiyle başlar ve Daniel kitabının son zaman gelinceye kadar mühürlenmesiyle sona erer. Daniel'in sözlerinin ilk ve son mühürlenmesi arasında, "ebediyen yaşayan"ın yeminli tanıklığı şuydu: "Bunun bir vakit, iki vakit ve yarım vakit süreceği; ve kutsal halkın gücünü dağıtmayı tamamladığında, bütün bu şeylerin sona ereceği."

Bu yeminli tanıklığı veren, ketene bürünmüş olarak suların üzerinde bulunan O'ydu. Daniel, Hiddekel Nehri'nin bir kıyısında bir melek, öteki kıyısında ise başka bir melek gördü; meleklerden biri bir soru sordu ve suların üzerindeki O bu soruya cevap verdi. Soru şuydu: "Ne kadar süre?" Bu, Daniel kitabının sekizinci bölüm on üçüncü ayetinde sorulan sorunun ilk iki sözcüğüyle aynıdır.

Sonra bir kutsalın konuştuğunu işittim; ve konuşmakta olan o belirli kutsala başka bir kutsal şöyle dedi: "Gerek kutsal yeri gerekse orduyu ayak altına alınmak üzere teslim eden, gündelik kurban ve viranelik getiren isyanla ilgili görü bu ne kadar sürecek?" O da bana dedi: "İki bin üç yüz akşama sabaha kadar; o zaman kutsal yer arındırılacaktır." Daniel 8:13, 14.

Aynı peygamberlik yapısı her iki konuşmada da vardır; ancak sekizinci bölümde Daniel Hiddekel Nehri'nde değil, Ulai Nehri'nin yanındadır. Sekizinci bölümde bir melek (aziz), konuşan o belirli azize, "Ne zamana kadar?" diye seslendi. "O belirli aziz" olarak çevrilen İbranice sözcük "Palmoni"dir; "Harika Sayıcı" ya da "Sırların Sayıcısı" anlamına gelir. Sekizinci bölümde İsa (Harika Sayıcı) konuşuyordu ve başka bir aziz de İsa'ya (yani o belirli azize) "Ne zamana kadar?" diye sordu.

On ikinci bölümde, suların üzerinde duran O'na, Hiddekel Nehri'nin kıyılarından birinde bulunan bir melek tarafından "ne kadar zaman" diye sorulur. Bu iki pasaj, satır üzerine satır, birlikte ele alınmalıdır. Sekizinci bölümdeki ilk soru şudur: "Önce paganizm, ardından papalık tarafından gerçekleştirilen mabedin ve ordunun çığnenmesine ilişkin görüm ne kadar sürecek?" On ikinci bölümdeki soru ise şudur: "Bu harikaların sonuna kadar ne kadar zaman olacak?" Bunun üzerine, keten giysiler içinde olan ve suların üzerinde duran Harika Sayıcı Palmoni tarafından yeminle

verilen cevap şudur: “Bir zaman, iki zaman ve yarım zaman; ve kutsal halkın gücünü dağıtmayı tamamladığında, bütün bu şeyler sona erecek.”

Ulai ve Hiddekel nehirleriyle ilgili soru şudur: “Putperestlik ve ardından papalık, mâbedi ve orduyu ayaklar altında çiğnerken Tanrı'nın halkının dağıtılmasına ilişkin görüş ne kadar sürecek?” Cevap ise, çiğneme 1798'de sona erer; o vakit Palmoni'nin Millerit mâbedini kurma işi başlar ve bu iş, kırk altı yıl sonra, mâbedin arındırılacağı 1844'te tamamlanır.

On ikinci bölümde Daniel konuşmayı işitti, “ama anlamadım.” Daniel, Mesih'e sorarak anlama arzusunu ifade etti: “Ey Rabbim, bu şeylerin sonu ne olacaktır?” Onun anlama arzusunu dile getirmesi, akıllı bakirelerin anlama arzusunu temsil ediyordu; çünkü tüm diyalog, Daniel kitabının sonun zamanına kadar mühürlü olduğuna dair iki atıf arasına yerleştirilmişti. Daniel, 1798'de mührü açılan gerçeği anlaması için William Miller'a verilen arzuyu temsil ediyordu ve onun fark etmeye yönlendirildiği ilk gerçek, mabedin ve ordunun ayaklar altında çiğnenmesiydi; önce putperestlik, sonra da papalık tarafından, kutsal halkın gücünün Levililer yirmi altıdaki “yedi zaman”ın yerine gelmesi çerçevesinde dağıtıldığı dönem boyunca.

Miller'in gerçeği bilme arzusu, Daniel'in arzusu tarafından temsil edilir, ancak Miller'in anlayışı eksikti. Daniel, Miller'in arzusunu temsil eder ve Belteshazzar, mesele ve görüş konusunda tam bir anlayışa sahip olanları temsil eder. Daniel'in on ikinci bölümünde, Milleritlerin deneyiminin bir parçası olan ve yüz kırk dört binin tarihinde paralel bir karşılık bulacak en az beş önemli gerçek vardır. Bunlardan biri, kendi üç aşamalı sınanma süreciyle on bakire meselini yerine getirdikleri ve bunu yerine getirdiklerini anladıklarıdır; diğeri ise Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki “yedi zaman”ın temel taşı anladıklarıdır.

Bu çalışmaya bir sonraki makalemizde devam edeceğiz.

'O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp damadı karşılamaya çıkan on bakireye benzetilecektir. Onların beşi akıllıydı, beşi de akılsızdı. Akılsız olanlar kandillerini aldılar ama yanlarına yağ almadılar; akıllılar ise kandilleriyle birlikte kaplarında yağ aldılar. Damat gecikince hepsi uyukladı ve uyudu. Gece yarısında bir ses yükseldi: İşte damat geliyor; onu karşılamaya çıkın. O zaman o bakirelerin hepsi kalkıp kandillerinin fitillerini düzelttiler. Akılsız olanlar akıllılara, Yağımızdan bize verin; çünkü kandillerimiz söndü, dediler. Ama akıllılar cevap verip, Olmaz; yoksa hem bize hem size yetmeyebilir. Bunun yerine satıcılara gidin, kendiniz için satın alın, dediler. Onlar satın almaya giderken damat geldi; hazır olanlar onunla birlikte düğüne girdiler ve kapı kapatıldı. Daha sonra öteki bakireler de gelip, Efendimiz, Efendimiz, bize aç, dediler. O ise cevap verip, Size doğrusunu söylüyorum, sizi tanımıyorum, dedi. Bu yüzden uyanık kalın; çünkü İnsanoğlu'nun geleceği günü de saati de bilmiyorsunuz.'

Şimdi son derece tehlikeli bir zamanda yaşıyoruz ve hiçbirimiz Mesih'in gelişine hazırlanmayı geciktirmemeliyiz. Hiç kimse akılsız bakirelerin örneğini izlemesin ve o gün ayakta durabilecek bir karakter edinmeden önce krizin gelmesini beklemenin güvenli olacağını düşünmesin. Konuklar içeri çağrılıp gözden geçirildiğinde, Mesih'in doğruluğunu aramak için artık çok geç olacaktır. Şimdi, Mesih'in doğruluğunu — sizi Kuzu'nun düğün şölenine

girmeye yararır kılacak düğün giysisini — kuşanmanın zamanıdır. Benzetmede, akılsız bakireler yağ için yalvaran ve yalvarmalarına rağmen onu alamayanlar olarak tasvir edilmiştir. Bu, bir kriz zamanında ayakta duracak bir karakter geliştirerek kendilerini hazırlamamış olanların simgesidir. Sanki komşularına gidip, “Bana karakterini ver, yoksa kaybolacağım,” diyorlarmış gibidir. Bilge olanlar, yağlarını akılsız bakirelerin sönmekte olan kandillerine aktaramadılar. Karakter devredilemez. Satın alınıp satılmaz; edinilir. Rab, herkesin sınanma saatleri boyunca doğru bir karakter elde etmesi için fırsat vermiştir; ancak bir insanın, zorlu deneyimlerden geçerek, Büyük Öğretmen’den dersler öğrenerek geliştirdiği ve böylece denemeler altında sabır sergileyebildiği, imkânsızlık dağlarını yerinden oynatacak şekilde imanını uygulayabildiği karakteri bir başkasına aktarabileceği bir yol sağlamamıştır. Sevginin hoş kokusunu aktarmak — bir başkasına yumuşak huyluluk, incelik ve sebat vermek — imkânsızdır. Bir insan yüreğinin Tanrı ve insan sevgisini başka birinin yüreğine dökmesi imkânsızdır.

Ama gün geliyor — ve çok yakınımızda — ki karakterin her yönü özel bir ayartıyla açığa çıkarılacak. İkelere sadık kalanlar, imanlarını sonuna dek koruyanlar, sınanma dönemlerinin önceki saatlerinde sınav ve denemeler altında sadakatlerini kanıtlamış ve karakterlerini Mesih’in benzerliğine göre biçimlendirmiş olanlar olacaktır. Bunlar, Mesih’le yakın bir ilişki geliştirmiş, onun hikmeti ve lütfu aracılığıyla ilahi tabiata paydaş olmuş olanlardır. Ama hiçbir insan bir başkasına yürekten bağlılığı ve zihnin soylu niteliklerini veremez ve ahlaki güçle onun eksiklerini telafi edemez. Her birimiz insanlara Mesih’e benzer bir örnek sunarak birbirimiz için çok şey yapabiliriz; böylece onları, onsuz yargıda ayakta duramayacakları doğruluk için Mesih’e gitmeye yönlendirmiş oluruz. İnsanlar, karakter inşası gibi önemli bir konuyu dua ederek düşünmeli ve karakterlerini ilahi örneğe göre biçimlendirmelidir. The Youth Instructor, 16 Ocak 1896.